

šestiměsíční lhůty ode dne, kdy žalobce mohl nárok uplatňovati, byla proto podána včas. Odvolací soud nepřiznav žalobci nárok na náhradu za předčasné propuštění ze služby uvedl v důvodech: Žádost žalobce o svolání paritní komise nebyla lhůta § 33 přerušena, neboť v uved. předpisu jest propuštění bezvýjimečně stanoveno jako počátek lhůty k uplatnění náhradního nároku propuštěného zaměstnance, takže nelze počítati šestiměsíční propadnou lhůtu jinak než od 8. října 1931. Ve lhůtě končící dnem 8. dubna 1932 neuplatnil žalobce nárok podle § 32 zák. č. 9/1914 ř. z. a proto nárok ten zanikl (rozh. č. 14656 Sb. n. s.).

Nejvyšší soud uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí.

Důvody:

Podle § 33 zákona č. 9/1914 ř. z. jest nároky pro předčasné propuštění soudně uplatniti v šesti měsících po dni propuštění, jinak jsou vyloučeny. Šestiměsíční lhůtu jest počítati ode dne úředníkového propuštění a nikoli ode dne, kdy úředník může nároky z bezdůvodného propuštění na soud vznésti (Sb. n. s. č. 14656). Žalobce podal dne 8. října 1931 u okresního úřadu v Č. žádost o svolání paritní komise. Za soudní uplatnění ve smyslu § 33 zákona č. 9/1914 ř. z. jest pokládati též uplatnění nároku před rozhodci podle §§ 577 a násl. c. ř. s. nebo u mimořádných soudů, jakými jsou i rozhodčí soudy zákonem zřízené. V souzené věci ovšem strany nepřednesly a nebylo zjištěno ani, o jakou paritní komisi šlo, o jejíž svolání žalobce dne 8. října 1931 u okresního úřadu v Č. žádal, ani zda tato paritní komise měla povahu některého ze soudů shora uvedených a zda byla příslušná k jednání a rozhodnutí o žalobcových nárocích, o něž jde. V těchto směrech mělo býti řízení podle § 182 c. ř. s. doplněno, zvláště když jde o otázku prekluse podle § 33 zákona č. 9/1914 ř. z., kterou jest se zabývati z úřadu (Sb. n. s. č. 9550). Protože se tak nestalo, trpí řízení odvolací vadou, která zabraňuje řádnému probrání a důkladnému posouzení rozepře (§ 503 č. 2 c. ř. s.).

Čís. 15763.

I postupník jest oprávněn k přijetí oznámení vad ze správy, které vznikly proti postupiteli před postupem.

(Rozh. ze dne 23. ledna 1937, Rv I 512/35.)

Proti žalobě na zaplacení pohledávky za provedení díla, postoupené žalobci stavitelem, namítl žalovaný započtením vzájemnou pohledávkou ze správy pro vady díla. Nižší soudy uznaly tuto pohledávku důvodem po právu, odvolací soud z těchto důvodů: Žalovaný nebyl prekludován tím, že neuplatňoval započtení před postupem pohledávky na žalobce S-a, ani tím, že, když mu postup byl oznámen, tak

neučinil vůči žalobci dříve, než tento pohledávku zažaloval. Objednatel může uplatňovati nárok ze správy, oznámil-li v zákonné lhůtě druhé smluvní straně vady díla. Lhůta ta činí při smlouvách týkajících se nemovitostí, tedy i při stavebních smlouvách tři roky (§ 933 obč. zák.). Ježto odevzdání domu i podle údajů žalobcových se stalo dne 3. září 1928, plyne lhůta od tohoto dne. Uplatnil-li žalovaný své nároky na slevu započtením na zažalovanou pohledávku podáním, dne 21. února 1931 soudu došlým a žalobci teprve 5. března 1931 doručeným, byla lhůta dodržena.

N e j v y š š í s o u d nevyhověv dovolání, uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e c h :

Marně poukazuje žalobce na ustanovení § 933, odst. 2, obč. zák. o povinnosti oprávněného ze správy oznámiti vady odevzdateli věci před uplynutím zákonné lhůty, má-li mu zůstatí námitka ve sporu zachována. Podle § 1395 obč. zák. nevzniká nový obligační poměr mezi postupníkem a postoupeným dlužníkem a není proto pochyby, že jest pokládati i postupníka za osobu oprávněnou k přijetí oznámení vad ze správy, které vznikly proti postupiteli před postupem. Byly tedy vady díla hlášeny a ve sporu námitkou uplatněny včas tím, že tak žalovaná dlužnice učinila za sporu podáním ze dne 17. února 1931 (rozh. č. 8285 Sb. n. s.).

Čís. 15764.

Ustanovení § 488 obč. zák. upravuje jen služebnosti k zřízení okna v cizí zdi ve smyslu § 475 č. 3 obč. zák., nikoli však záporné služebnosti domovní ve smyslu § 476 č. 10 a 11 obč. zák., jež předpokládá okno ve vlastní nebo společné zdi.

Kdo tvrdí, že vydržel zápornou služebnost domovní, musí dokázati, že zakázal majiteli služebného pozemku konati na něm něco, k čemu by byl jinak oprávněn, a že se tomu zákazu podrobil. Nestací jen skutečný stav.

(Rozh. ze dne 27. ledna 1937, Rv I 306/35.)

Žalobce přednesl, že žalovaní postavili těsně před okno jeho kuchyně na svém pozemku prkno tak, že mu tím odňali světlo a přístup vzduchu do kuchyně. Tvrdě, že okno to bylo ve zdi po dobu delší než třicet let a že tím bylo vydrženo právo služebnosti na přístup světla a vzduchu, domáhá se žalobou odstranění toho prkna. **N i ž š í s o u d y** uznaly podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d žalobu zamítl.

D ů v o d y :

Jest předeslati, že v souzeném případě nejde o okno v cizí zdi a tudíž nejde o právo okna ve smyslu § 488 obč. zák., jímž se rozumí jen právo uvedené v § 475 č. 3 obč. zák. (okno v cizí zdi zříditi, ať pro světlo